

nemlig paa en fuldstændig Ophøvelse af Skibafgiften, af de 16 Skilling, og jeg maa anse det for rigtigt, frendeles at fastholde samme Stilling. Jeg haaber, at dette Punkt maa blive ordnet. Naar man ser paa det Lovforslag, som her er forelagt, saa hører man ofte Tale om, at der er et Stet et Fremskridt med Hensyn til Indskrænkningen af Positionernes Antal, men det forekommer mig, at den Opgjørelse, som i den Henseende stilles op, virkelig ikke har Meget at sige. Man vil for det Første være meget overfladisk, naar man blot vil tale om, hvilket Antal Positioner der staa i Toldloven, og sammenligner dem med dem ifjor og dem i den nuværende Toldlov. Der er i Nar et Antal af tre mindre, end der var ifjor; men man maa jo huske paa een Ting, og det er, at en hel Del af de Positioner, som her staa, lyde paa „toldfri“, og som følge deraf kan Toldsatsernes Antal ikke regnes med for dem. Det Antal af Positioner, som findes her med Toldsat, er betydelig mindre; medens selve Positionernes Antal ifjor vare 181 og i Nar ere 178, ere de egentlige Positioner med Toldsat vel kun imellem 60 og 70; men ogsaa i den Henseende er der nogen Vilkaarlighed tilstede. Manufakturvarer f. Ex. kunne jo regnes som en almindelig Benævnelse; men i selve Lovudkastet staa de som en Række af flere Positioner; det er ikke en enkelt Vare, men flere Varer. Paa den anden Side er der en Del forskjellige Positioner, der alle sammen staa foreslaaede til Satsen 12 Skilling, og som til en vis Grad regnes til Galanterivarer og dermed beslaegtede Artikler. Dette er en aldeles vilkaarlig Sag, og det har efter min Mening ikke stort at betyde i Retning af Fremadskriden eller Tilbagegang, enten man opstiller det i 1 Position eller i 6 Positioner. Den blotte Betragtning af, hvormange Positioner Toldloven er indskrænket til, har virkelig ikke Mere at betyde, end naar man f. Ex. ser paa Fragttaxterne ved Sernbanen, og ser disse delte i tre Klasser, men saa hver af dem indeholdende en hel Række af Varer af den mest forskjellige Natur. Paa lignende Maade kunde man vel indrette nogle ganske faa Toldsatser, og sætte de mest forskjellige Varer ind under samme Klasse, og saa glæde sig over at have indskrænket Positionernes Antal til nogle faa; men dette har efter min Mening ikke nogen stor Betydning, og derfor kan jeg ikke sige, at der er nogen Anledning til i nogen væsentlig Grad at ansætte glædelige eller sorgelige Betragtninger over Positionernes Antal. Hvad der derimod har nogen større Betydning, er den Overstigt, som Regjeringsudkastet i et Bilag har givet med Hensyn til, hvorledes Indtægten er i de forskjellige Varegrupper, og i den Henseende kommer det frem som et interessant Fænomen, at i den bestaaende Toldblovgivning er der et Antal af 17 Sovegrupper, som i Alt giver herved 92½ pSt. af samtlige Toldindtægter, medens der er 9 + 47 andre Grupper, som ikke give Mere end de andre

7½ pSt. I det Lovudkast, som Regjeringen nu har forelagt, er der netop ligeledes 17 Varegrupper, som give et endnu større Procentantal, nemlig over 95 pSt. af den hele Toldindtægt, og derimod 28, som give de øvrige 5 pSt.

Det viser sig altsaa, at Soveindtægten af vor Toldbeskatning er indskrænket til et Antal af ikke mere end 17 Varegrupper, der indbringe et saadant Beløb, at derved indkommer 6½ Million af hele Tolden. Naar man nu ser paa disse Grupper, maa man indrømme, at en Del af dem — og det sagtens med en vis Nødvendighed — ere Fornødenhedsartikler, men paa den anden Side maa man sige, at en betydelig Borttagelse af saadanne Grupper vilde medføre et saa overordentlig stort Deficit i Toldindtægterne, at man ikke kan gaa fuldt ud efter det Princip, som jeg antydede, at jeg var tilbøjelig til at gjøre nogen Indrømmelse i, nemlig at borttage Tolden fra de egentlige Livsfornødenheder. Det er netop i mange Henseender de egentlige Livsfornødenheder, som maa give en stor Toldindtægt, og det gjælder da væsentligst om heriblandt at finde dem, som netop de Ubemidlede trænge mindst til, forbruge mindst af, og det er det, som det for Udvalget vil være en Skjønssag at afgjøre. Naar Regjeringen har ment, at den ikke kunde gaa ind paa Spørgsmaalet om en Beskatning af bairisk Ul af fiske Grunde, saa har det forrige Udvalg ingenlunde været blind for, at en saadan Beskatning vilde frembyde særlige Vanskeligheder. Jeg maa tilføje, at jeg ikke endnu har følt mig ubetinget overbevist om, at Regjeringen i den Henseende virkelig ikke havde Midler i Hænde, men paa dette Sted vil det i alt Fald ikke være rigtigt at udvilde det, da det jo maa blive Gjenstand for yderligere Omtale i Udvalget.

Formanden: Folkethingsmanden for Rjbenhavns 5te Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ville: Det var en Afbrydelse af mig, som bragte det ærede Medlem, der nu satte sig, til at komme ind paa nogle af de Betragtninger, han anstillede, og jeg har derfor faaet den høitærede Formands Tilladelse til at svare paa disse enkelte Punkt. Det Bilag til Toldbetænkningen fra ifjor, hvortil det ærede Medlem henviste, kan ikke være ukendt for Nogen, og det kan heller ikke være glemt af Nogen, som overhovedet har sat sig ind i Sagens Behandling ifjor; thi det forekommer mig, at dette Bilag er et af dem, som blandt alle de Bilag, der ledsagede Toldbetænkningen, taler allerhøiest, stærkest og tydeligst til Enhver, som blot vil se. Jeg skal ikke negte, at det i høj Grad har overrasket mig, at netop dette Bilag kunde blive anført som et Vidnesbyrd i den Retning, hvori det ærede Medlems Tilbøjelighed gaar; thi er der noget Bilag blandt Alt, hvad der foreligger fra ifjor, som taler imod